

Arrest

nr. 222 221 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim van Koerdische origine te zijn, geboren en getogen te X, provincie Nineveh.

U woonde heel uw leven in de wijk X. Sinds uw 10e werkte u als herder. Op 6 augustus 2014 viel Daesh uw regio binnen. U bevond zich op dat moment samen met uw vriend A. in de buurt van Batnaya, waar jullie de schapen aan het hoeden waren. Jullie vluchtten samen naar Batnaya, vanwaar u per auto naar de bergen werd gebracht. Vervolgens reisde u via de bergen naar Turkije.

Uw ouders, uw broers en zussen waren op het moment van de inval in uw ouderlijk huis. U heeft hen sinds uw vertrek uit Irak niet meer gehoord of gezien.

U verbleef vervolgens drie jaar in Aksaray, Istanbul, waar u in een restaurant werkte om uw reisweg naar Europa te kunnen bekostigen. U reisde vervolgens per vrachtwagen verder naar België, waar u op 29 oktober 2017 aankwam en op 9 november 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

U verklaard Irak te hebben verlaten omwille van de komst van Daesh en de algemene veiligheidssituatie.

U legt geen documenten neer ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over*

het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1 en 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Tel Kaif, provincie Nineveh te Irak, op het moment dat Daesh de stad binnenviel. Voorts kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vlucht uit Tel Kaif - en bij uitbreiding Irak - en uw daaropvolgend verblijf in Turkije gedurende ongeveer drie jaar vooraleer u verder reisde naar België.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat u een totaal gebrek aan kennis heeft over de evolutie van de veiligheidssituatie in Tel Kaif na uw zogenaamde vertrek op 6 augustus 2014 (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 15, 16). Meer zelfs, u ondernam na uw vertrek geen enkele poging om informatie in te winnen over de huidige situatie in de regio die u zogenaamd ontvluchtte in augustus 2014. U zou éénmaal aan de uitbater van het restaurant waar u werkte in Turkije gevraagd hebben of hij iets vernam over Tel Kaif, wat niet het geval was (CGVS 1, p. 13). Ook tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat u nog steeds niets weet over de huidige situatie in Tel Kaif, dat u nog steeds niets ondernam om meer informatie te bekomen en dat u ook niet weet wie u kan contacteren om informatie te bekomen (CGVS 2, p. 1). Uw houding strookt geenszins met hetgeen verwacht kan worden van een persoon die zijn regio van herkomst plots diende te verlaten omwille van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade, te meer aangezien er in België tal van mogelijkheden zijn om informatie in te winnen hieromtrent. Pas na confrontatie met voornoemde stelt u dat u op aanraden van een vriend een Facebook-account wil aanmaken om op die manier informatie te bekomen.

De vaststelling dat u niet eens op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat uw voorgehouden plaats van herkomst ondertussen reeds bevrijd is van Daesh en dat u jarenlang klaarblijkelijk geen enkele interesse toonde in de ontwikkeling van het conflict in uw beweerde regio van herkomst is totaal onbegrijpelijk en ondermijnt op onherstelbare wijze de geloofwaardigheid van uw claim dat u tot de augustus 2014 in Tel Kaif verbleef en dat u op de vlucht bent moeten slaan toen Daesh deze regio binnenviel.

Uit uw verklaringen bleek tevens een totaal gebrek aan kennis over en interesse in het welzijn van uw familie na uw vertrek uit Tel Kaif. U zou hen niet meer gehoord of gezien hebben sinds uw vlucht voor Daesh op 6 augustus 2014 (CGVS 1, p. 7 en CGVS 2, p. 6, 14, 15). Tijdens uw vlucht zou u aan andere vluchtelingen hebben gevraagd waar uw familie was, maar zij hadden geen nieuws voor u (CGVS 2, p. 14). Nadien ondernam u geen enkele poging om hen te contacteren. Thans was Ahmed, de vriend die u vergezelde tijdens uw vlucht van Tel Kaif naar Turkije, volgens uw verklaringen in het bezit van een gsm en van het nummer van uw vader (CGVS 2, p. 14, 15). Waar u in eerste instantie verklaarde dat nooit aan Ahmed vroeg om uw vader te contacteren, zogenaamd omdat u bang was om hem boos te maken en achtergelaten te worden (CGVS 2, p. 14), verklaarde u vervolgens dat u het wel vroeg, maar dat u zijn telefoon niet mocht gebruiken en dat hij zei dat het geen zin zou hebben om uw vader te contacteren aangezien hij u niet zou kunnen helpen (CGVS 2, p. 15). Het houdt geen steek dat Ahmed, met wie u sinds uw 10e samenwerkt, die u vergezelde tijdens uw vlucht uit Irak en bovendien uw reis van Tel Kaif naar Istanbul bekostigde, u zou beletten contact op te nemen met uw familie.

U met voornoemde bevinding geconfronteerd, beaamt u dit tevens en kan u er verder geen verklaring voor geven (CGVS 2, p. 15).

Voorts dient vastgesteld te worden dat u tijdens uw onderhoud bij de DVZ de contactgegevens van Tracing-Rode Kruis ontvang, een organisatie die ondersteuning biedt bij de zoektocht naar vermiste familieleden (zie vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5). U nam echter nooit contact met hen op. Het is geenszins aannemelijk dat u, indien u uw ouders daadwerkelijk niet meer zou hebben gehoord sinds de inval van Daesh, tot op heden zo een lakse houding zou aannemen en niets zou ondernemen om te weten te komen waar ze zijn en/of hoe hun situatie is. De vaststelling dat u jarenlang bewust in het ongewisse bleef over het welzijn van uw familie doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts werd vastgesteld dat uw verklaringen over de inval van Daesh en uw vlucht die daarop volgde dermate vaag en incoherent zijn dat ze niet als geloofwaardig beschouwd kunnen worden.

Zo blijft u doorheen uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS uiterst vaag over de context van uw vlucht uit Tel Kaif en herhaalt u steeds hetzelfde beknopte relaas hieromtrent, namelijk dat u bij de schapen sliep, wakker werd gemaakt door uw vriend Ahmed en vervolgens op de vlucht sloeg (CGVS 1, p. 8 en CGVS 2, p. 12). Het komt bevreemdend over dat u niet op een meer doorleefde manier kan vertellen over uw vlucht uit Tel Kaif, terwijl u nochtans expliciet gevraagd werd om meer te vertellen en echt in detail te gaan (CGVS 1, p. 8 en CGVS 2, p. 12). Bovendien dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de weinige details die u geeft. Zo verklaarde u tijdens uw onderhoud bij de DVZ dat u in de nacht van 6 augustus 2014 samen met een vriend aan het slapen was bij de schapen toen er plots bombardementen en beschietingen waren. Uw vriend maakte u wakker, waarna jullie naar Tel Kaif probeerden te gaan. Onderweg daarheen stelden jullie echter vast dat iedereen vluchtte en hoorden jullie de mensen zeggen dat Daesh arriveerde, waarop jullie omkeer maakten (vragenlijst punt 5). Tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde u daarentegen in eerste instantie dat uw vriend u wakker maakte met de boodschap dat Daesh in de buurt was (CGVS 1, p. 8). U gevraagd hoe hij wist dat Daesh in aantocht was, stelt u vaagweg dat er geschoten werd en dat jullie veel lawaai hoorden (CGVS 1, p. 8, 9). U wederom gevraagd hoe uw vriend dan wist dat het om Daesh ging, stelt u dat jullie veel lawaai hoorden, dat mensen in paniek waren en dat uw vriend tegen u zei dat het Daesh was. U zou vervolgens gezegd hebben dat u naar huis wilde gaan maar uw vriend zou gezegd hebben dat dit te gevaarlijk was waarop jullie besloten met de massa mee te vluchten weg van Tel Kaif. (CGVS 1, p. 8, 9). Later in hetzelfde onderhoud en tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS stelt u echter dat jullie onderweg naar Batnaya mensen hoorde praten over Daesh en dat jullie zo op de hoogte kwamen van hun komst (CGVS1 , p. 14 en CGVS 2, p. 12). Aangezien de inval van Daesh de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Irak en bijgevolg kern van uw asielrelaas betreft, kan er worden verwacht dat u coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt hieromtrent. De vaststelling dat u daar niet in slaagt, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en uw claim dat u in de regio aanwezig was bij de inval van de groepering.

Niet alleen over de inval van Daesh maar ook over uw vlucht van Batnaya naar Turkije legt u uitermate vage en onlogische verklaringen af. U weet enkel te vertellen dat u aan het checkpoint van Badrika werd opgepikt door een rode pick—up, Dat u werd afgezet aan ‘de bergen’ en dat u vervolgens samen met Ahmed, een andere familie en een gids drie dagen door de bergen reisde tot u de Turkse grens had bereikt. U weet echter niet wie de chauffeur van de pick up was. Waar de chauffeur u precies afzette via welke route jullie naar ‘de bergen’ reisden of hoe de smokkelaar geregeld werd weet u evenmin (CGVS 1, p. 10, 12 en CGVS 2, p. 13). Wat er ook van moge zijn, het is totaal onlogisch en ongeloofwaardig dat u als Koerdische jongeman, in de wetenschap dat uw ouders zich vermoedelijk nog ergens in Irak bevonden terwijl uw voorgehouden regio van herkomst werd ingenomen door Daesh, onmiddellijk verder reisde naar Turkije doorheen de Koerdische autonome regio (KAR) en niet, net zoals de vele duizenden andere burgers, eerst een (tijdelijk) veilig onderkomen probeerde te vinden elders in de KAR (CGVS 1, p. 9, 10). Ook uw bewering dat u er geen idee van heeft hoeveel de reis van Tel Kaif naar Istanbul kostte en dat uw vriend Ahmed alles betaalde, hoewel hij volgens uw verklaringen althans klaarblijkelijk ook onmiddellijk vanuit een schapenstal naar Turkije vluchtte (CGVS 1, p., is weinig waarschijnlijk, hetgeen de geloofwaardigheid van uw trelaas andermaal ondermijnt.

Gelet op het geheel bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw vlucht voor Daesh op 6 augustus 2014 vanuit Tel Kaif en uw reis via ‘de bergen’ naar Turkije. Hierdoor rijst de vraag van waaruit, wanneer en in welke omstandigheden u dan wel uw land van herkomst verlaten hebt.

Het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente herkomst en vluchtrelaas wordt nog versterkt door uw summiere verklaringen over uw verblijf in Turkije. Bij aankomst in Istanbul zou u drie dagen in een appartement van de smokkelaar verbleven hebben, waarna u werd tewerkgesteld in een restaurant van een Koerd wiens volledige naam u evenwel niet blijkt te kennen. U verbleef er naar eigen zeggen nochtans om en bij de drie jaar in een kleine kamer in het restaurant. Waar het restaurant precies gelegen was in Aksaray weet u echter niet (CGVS 2, p. 15), hetgeen bevreemdend is aangezien u er voor een lange periode verbleef. Evenmin legt u enig begin van bewijs voor betreffende uw verblijf en/of uw werk in Turkije, wat het vermoeden dat u niet er niet voor een periode van drie jaar verbleef versterkt.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat u geen enkel document neerlegt dat uw identiteit, uw nationaliteit, uw (recente) herkomst uit Tel Kaif, uw vlucht of uw reisroute zouden kunnen bevestigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit Tel Kaif, provincie Nineveh, in de zomer van 2014 gevlucht te zijn voor Daesh en vervolgens ruim drie jaar in Turkije verbleven te hebben. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en ooit woonachtig bent geweest in Tel Kaif. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan

bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 23-01-2018 en 06-03-2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Irak werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over uw verblijf in Tel Kaif ten tijde van de inval van Daesh, uw vlucht uit Tel Kaif en uw daaropvolgende verblijf in Turkije. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd duidelijkheid te scheppen over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Tel Kaif, provincie Nineveh heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/6§ 1 en § 4 van de Vreemdelingenwet .

Verzoeker stelt:

“Op basis van artikel 39/76, § 1 vreemdelingenwet moet de Raad voor vreemdelingenbetwistingen de haar voorgelegde nieuwe gegevens onderzoeken. Volgens artikel 39/76, derde lid vreemdelingenwet mag de Raad voor vreemdelingenbetwistingen een nieuw gegeven alleen in aanmerking nemen als de partij die het nieuwe gegeven voorlegt aannemelijk maakt dat zij het nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon meedelen.

(...)

Verzoeker brengt voor de eerste maal een stuk bij (stuk 4) dat zijn identiteit voldoende aantoont.

Dit stuk dateert van na datum van het asielverzoek zodat afdoende is aangetoond dat hij dit niet (eerder) kon voorleggen tijdens zijn asielaanvraag zoniet had hij dit natuurlijk wel eerder gedaan.

Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund dit gekoppeld aan een aantal cumulatieve voorwaarden: artikel 48/6§4 Vw.

Inzake geldt de omgekeerde bewijslast: het komt aan verweerster toe aan te tonen dat het asielrelaas niet geloofwaardig is.

Verzoeker heeft tijdens zijn interview een bevredigende verklaring afgelegd waarom hij op dat moment geen bewijsstukken kon voorleggen: hij is halsoverkop gevlucht, dit zonder enige voorbereiding. Hij heeft zijn asielaanvraag zo spoedig als mogelijk was ingediend bij de Belgische autoriteiten. Hij heeft bovendien een oprechte inspanning geleverd om tenminste een document met betrekking tot zijn afkomst voor te leggen.

Verzoeker wenst op te merken dat verweerster niet twijfelt aan zijn nationaliteit en herkomst uit Tel Kaif. Indien deze 'tastbare' bewijzen niet gevonden worden, dient aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund te worden op voorwaarde dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

Verweerster dient aan te tonen dat dit niet het geval zou zijn, bewijs waarin zij niet slaagt.

Verweerster heeft ook de plicht samen te werken met de asielzoeker. In deze heeft zij niet de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd om o.a. zijn identiteit te verifiëren.

Bovendien moet verweerster - om de geloofwaardigheid van de asielzoeker te beoordelen - rekening houden met zijn persoonlijkheid, zijn opleiding, zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

Verzoeker is een schaapherder, analfabeet, zonder enige schoolse opleiding die op jonge leeftijd gevlucht is toen ook zijn vriend dit deed. Zonder enige voorbereiding of overleg heeft hij zijn kudde en familie achtergelaten (letterlijk) en is hij zijn vriend gevolgd.

Dit kan hem niet ten kwade worden geduid én dit is niet voldoende om te kunnen besluiten dat zijn relaas ongeloofwaardig is.

(...)”.

Verzoeker voert verder de schending aan van artikel 48/4 § 2 c) en 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet alsook de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt:

“Conform artikel 48/6§1 Vw. dient verweerster de omstandigheden in het land van herkomst na te gaan op het moment van het nemen van haar beslissing (i.e 23.10.2018).

Verzoeker verwijst naar stuk 3 dat de huidige situatie in Mosul (Irak) omschrijft.

Hieruit blijkt duidelijk dat de situatie voor burgers en buitenlanders uiterst gevaarlijk is en dat IS nog niet geweken is, integendeel.”

Verzoeker verwijst verder naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor Irak.

“Uit de bijgebrachte stukken blijkt duidelijk dat er een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoeker bestaat ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Door te stellen dat “dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en ooit woonachtig bent geweest in Tel Kaif. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn ...De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.” schendt verweerster artikel 48/4§2c van de vreemdelingenwet daar er in casu wel sprake is van een binnenlands gewapend conflict waarvan hij in geval van terugkeer het risico loopt slachtoffer te worden.

Verzoeker heeft meermaals gesteld dat hij nergens anders in Irak heeft gewoond dan in Tel Kaif, zijn (illegaal) verblijf in Turkije diende er enkel toe genoeg geld te verzamelen om naar België te kunnen komen.

Indien verweerster meent dat verzoeker een verblijfsstatuut zou hebben bekomen of bescherming in Turkije zou hebben aangevraagd is het haar plicht zich hieromtrent te informeren.

Verweerster heeft dit niet gedaan. Het relaas van verzoeker dat hij geboren is én opgegroeid is in Tel Kaif is dan ook aannemelijk. Het is deze plaats die dient beschouwd te worden om na te gaan of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker kan in deze geen negatief bewijs leveren. Zijn meest recente plaats van herkomst is Tel Kaif.

De ongeloofwaardigheid van het vluchtverhaal heeft niet per definitie de afwijzing van het verzoek tot subsidiaire bescherming tot gevolg: het is voldoende dat de afkomst van de asielzoeker vaststaat (hierover is geen betwisting), dat hij een burger is (hierover is evenmin betwisting) en dat de algemene toestand in het land van herkomst bedreigend is voor de gehele bevolking van een land.

Er is in casu immers sprake van willekeurig geweld, ten aanzien van burgers, in het kader van een gewapend conflict, zodat aan de voorwaarden van de wet is voldaan en verzoeker aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming.

(...)”.

Verzoeker voert de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en hij stelt:

“De houding van het CGVS is kennelijk onredelijk.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er op een onredelijke wijze rekening werd gehouden met de omstandigheden eigen aan de persoonlijkheid van de verzoeker.

Zo meent verweerster te kunnen afleiden uit het feit dat verzoeker na het ontvluchten van zijn land geen navraag heeft gedaan naar zijn familie dan wel naar de situatie in zijn land van herkomst, dat dit afbreuk doet aan zijn relaas.

Aangezien de inval van Daesh de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Irak en bijgevolg kern van uw asielrelaas betreft kan er worden verwacht dat u coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt hieromtrent.

Verzoeker is analfabeet en doet sinds zijn 10e niets anders dan schapen hoeden. Het is zeer aannemelijk dat hij een trauma heeft opgelopen door de feiten die hij heeft meegemaakt. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat hij gevlucht is en de wijze waarop hij dit heeft gedaan, zoals hij steeds heeft verklaard. Zijn verdere verblijf in Istanbul was op illegale wijze met als doel voldoende geld bij een te sparen om de reis naar België te kunnen maken.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

(...)”.

2.1.2. Verweerder brengt een aanvullende nota d.d. 10 mei 2019 bij. Deze nota bevat: ‘EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation’ van maart 2019 en ‘COI Focus Irak – Corruptie en documentenfraude’ van 8 maart 2016.

Beoordeling

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd omdat

- “Gelet op het geheel bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw vlucht voor Daesh op 6 augustus 2014 vanuit Tel Kaif en uw reis via ‘de bergen’

naar Turkije. Hierdoor rijst de vraag van waaruit, wanneer en in welke omstandigheden u dan wel uw land van herkomst verlaten hebt”;

- *“Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Tel Kaif, provincie Nineveh heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een stuk (stuk 4) waarvan hij aanvoert dat dit zijn identiteit aantoonst. Omtrent dit stuk stelt de Raad vast: (i) het stuk betreft een identiteitsdocument dat is opgesteld in het Arabisch en niet vergezeld is van een eensluidend verklaarde vertaling; bij gebreke aan een dergelijke vertaling neemt de Raad, overeenkomstig artikel 8 PR RVV, dit document niet in overweging; (ii) het stuk betreft bovendien een kopie dat door eenvoudig knip- en plakwerk kan worden gefabriceerd zodat er geen authenticiteitswaarde en bewijswaarde kan aan worden toegekend.

Verzoeker verwijst naar zijn profiel van analfabete schaapsherder die op jonge leeftijd is gevlucht. Indien door verweerder niet getwijfeld wordt aan verzoekers nationaliteit en het feit dat hij *“ooit woonachtig [is] geweest in Tel Kaif”*, dan blijkt evenwel uit de omstandige motivering dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn vlucht voor Daesh op 6 augustus 2014 vanuit Tel Kaif en zijn reis via ‘de bergen’ naar Turkije. Aldus toont verzoeker niet aan van waaruit, wanneer en in welke omstandigheden hij dan wel Irak verlaten heeft.

Verzoeker onderneemt geen concrete poging om het geheel van motieven te weerleggen waaruit blijkt dat hij niet geloofwaardig is dat hij in Tel Kaif verbleef op het ogenblik dat Daesh deze regio binnenviel. Verzoeker weet onder meer niets over de evolutie van de veiligheidssituatie in Tel Kaif, heeft een totaal gebrek aan kennis en interesse inzake zijn familie sinds zijn vertrek, legt vage en beknopte verklaringen af over de context van zijn vlucht, geeft vage verklaringen over de vluchtroute naar Turkije, weet niet waar het restaurant gelegen was in Istanbul niettegenstaande hij daar bijna drie jaar verbleef.

Aangezien verzoeker de omstandige motivering inzake zijn vluchtrelaas en navolgend verblijf in Turkije niet nuttig weerlegt en deze motivering steun vindt in het administratief dossier, wordt ze door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich op zijn herkomst teneinde in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar een artikel uit De Standaard omtrent Mosul en een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken.

Verzoeker gaat echter voorbij aan de motivering die luidt: *“Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Tel Kaif, provincie Nineveh heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.”*

Hoger werd vastgesteld dat de bijgebrachte kopie van een identiteitskaart niet nuttig is in het kader van het aantonen van verzoekers herkomst op het ogenblik van zijn vermeend vertrek uit Irak.

Van verweerder kan niet worden verwacht dat deze zich informeert bij de Turkse autoriteiten of verzoeker al dan niet een verblijfstatus of bescherming heeft in Turkije; het behoort aan verzoeker om zijn persoonlijke verblijfshistoriek aan te tonen.

De Raad sluit zich dan ook aan bij de motivering die luidt:

"Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 23-01-2018 en 06-03-2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Irak werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over uw verblijf in Tel Kaif ten tijde van de inval van Daesh, uw vlucht uit Tel Kaif en uw daaropvolgende verblijf in Turkije. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd duidelijkheid te scheppen over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Tel Kaif, provincie Nineveh heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.”

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS